

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.145/2022/7.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Szegedi Törvényszék 4.K.700.194/2022/6. számú ítélete

Fővárosi Ítéltábla

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a perrel érintett időszakban hivatásos szolgálati jogviszony keretében az alperes szolgálati hely állományában referens (hatósági ügyintéző) beosztásban teljesített szolgálatot.

[2] 2017. január 1. napjától az osztályvezető, az alosztályvezető és a kiemelt főelőadó helyettesítését – távollétükben, illetve hivatali elfoglaltságuk esetében – heti rendszerességgel, esetenként kétnaponta látta el.

[3] 2017. december 17. napjától a szolgálatteljesítési helyét, a városi Őrzött Szállás működését felfüggesztették, amely időponttól kezdődően napi szinten, szolgálati naponként 25-30 perc időtartamban ellátta az ügyeletesi feladatok egy részét is: kulcsdobozok nyilvántartását, szolgálati gépjármű menetlevelének és kulcsának kezelését, indítónapló vezetését.

[4] 2018. július 23. napjától a fentiek mellett határrendészeti koordinátori, írnoki feladatokat (migrációval kapcsolatos feladatok végzése, események rögzítése, azok elektronikus továbbítása) is ellátott napi szinten, a 12 órás szolgálatát kitöltve.

[5] A külön terv szerinti nyelvi képzésére figyelemmel 2017-ben az elrendelt 141 nap szolgálatból ténylegesen 75 nap, 2018-ban a 125 nap elrendelt szolgálatból ténylegesen 87 nap szolgálatot látott el; 2019. évtől már nem vett részt nyelvtanfolyamon.

[6] A felperes a beosztásához nem tartozó fenti többletfeladatait minden esetben a munkáltatója utasítása alapján végezte, ellentételezés nélkül. A többletfeladatok az első időszakban az adott hónap átlagos munkaidejének 15%-át, a másodikban már 25-30%-át tették ki; a harmadik időszak rendkívül nagy leterheltséget jelentett számára, mivel ekkor az eredeti munkakörétől eltérő feladatokat – az ezen időszakban újonnan jelentkezett feladatok 50%-os átlagos havi munkaidő igényére figyelemmel – már összesen a munkaidejének 70-80%-ában végezte.

[7] A felperes szolgálati beosztásához nem tartozó feladatok ellátására tekintettel, megbízási díj megfizetése érdekében előterjesztett keresete folytán eljáró elsőfokú bíróság a 2021. április 14. napján kelt 11.K.700.529/2020/19. számú ítéletével – a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (5) bekezdése, továbbá a belügyminiszter

irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.) 10. § (2) bekezdése alapján – a 2017. január 1. és 2020. január 31. napjai közötti időszakra az illetményalap 150%-ának megfelelő, összesen 2.145.075 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest.

[8] Az alperes fellebbezése alapján eljárta Kúria a 2022. január 26. napján kelt Kf.VIII.40.169/2021/4. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a jogalap tekintetében helybenhagyta, ezt meghaladóan hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az összecszerűsége nézve új eljárásra és új határozat meghozatalára utasította. Rögzítette, hogy az irányadó tényállás szerint a felperes a perbeli időszakban a többletfeladatokat különböző időpontoktól kezdődően látta el, ezért a törvényszék – a Hszt. 154. § (2) bekezdésére figyelemmel – a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megsértésével állapította meg egységesen a rendvédelmi illetményalap 150%-ában a megbízási díj mértékét. Az új eljárásra adott iránymutatásában előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak a peresített időszak egyes hónapjaira kell megvizsgálnia a többletfeladatok mértékét, és annak alapján kell döntenie a többletjuttatás mértékéről.

A felperes megismételt eljárásban módosított keresete és az alperes védírata

[9] A felperes módosított keresetében – a beosztásához nem tartozó többletfeladatainak folyamatos bővülésére tekintettel – a 2017. január 1. és 2017. december 16. közötti (első) időszakra az illetményalap 50%-ában (11,5 hónap x 19.325 forint), a 2017. december 17. és 2018. július 22. közötti (második) időszakra az illetményalap 100%-ában (7 hónap x 38.650 forint), a 2018. július 23. és 2020. január 31. közötti (harmadik) időszakra az illetményalap 150%-ában (18,5 hónap x 57.975 forint) érvényesítette a megbízási díj iránti igényét; összesen 1.565.326 forint megbízási díj és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Érvelése szerint a perben meghallgatott tanúvallomásokból megállapíthatóan a többletfeladatai folyamatosan bővültek, napi szinten egy órát nagy valószínűséggel kitétek; az ügyeleti feladatok a szolgálati ideje egynegyedét, a koordinátori, írnoki feladatok a 12 órás szolgálatát tették ki, a vezetők helyettesítése heti rendszerességgel vagy másnaponként fordult elő, a kulcsdobozok kezelése alkalmanként legfeljebb 30 perc időtartamban történt.

[10] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte. A 2017. január 1. és 2017. december 16. napjai közötti időszakra vonatkozó megbízási díjnak az illetményalap 50%-os mértékében történő megállapítását elfogadta, azonban a további két időszak tekintetében a felperes tényleges szolgálatteljesítési napjait, nyelvtanfolyamon, képzésen való részvételét, táppénzen töltött idejét alapul véve eltúlzottnak tartotta a 100%-os, illetve 150%-os mértéket.

[11] A felperes a tiszti besorolású személyek helyettesítését sem napi szinten végezte, hanem jellemzően csak havi szinten, csökkenő tendenciát mutatva. Az ügyeleti feladatok kapcsán részletezte, hogy a szolgálati gépjárművek – körülbelül 5 percet igénylő –

kiindítása naponta 1-2, legfeljebb 3 alkalommal történt, a kulcsdobozok kezelése legfeljebb 20 percet igényelt, ezért ezek a feladatok naponta 25-30 percet vettek igénybe, ami a szolgálatteljesítési időnek nem jelentős része. A határrendészeti koordinátori, írnoki feladatok eltérő elnevezésűek, azonban tartalmukat tekintve azonosak a felperes beosztási feladataival, ezért nagy leterheltséget nem jelentettek a számára.

[12] A Kúria Kfv.VII.37.732/2020/5. számú ítéletében foglaltakra hivatkozással tévesnek tartotta az 50-50-50%-os felperesi igényt a megjelölt többletfeladattípusok kapcsán. A megbízási díj mértékét a teljes perbeli időszakra 50%-ban kérte meghatározni.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, (5) bekezdése, továbbá a BMr. 10. § (2) bekezdése alkalmazásával az alperest 1.565.326 forint megbízási díj és annak 2018. július 16. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte.

[14] Rögzítette, hogy a közbenső ítélet alapján a keresettel érintett egyes hónapokat alapul véve, az eltérő időpontoktól kezdődően végzett többletfeladatokat – az azok jelentkezésére tekintettel meghatározott – három eltérő időszakon belül vizsgálta.

[15] Az első időszak hónapjai tekintetében megállapította, hogy – a felperes terhére nem róható nyilvántartás hiányában – nem határozható meg a feladatok pontos mennyisége, azonban a tényleges szolgálati napokra figyelemmel az előzményi peres eljárásban felvett tanúvallomások alapján igazolt, hogy a felperes a többletfeladatokat heti rendszerességgel, időnként kétnaponta látta el, azok ellentételezéseként ezért a törvényben előírt legalacsonyabb, 50%-os mértékű megbízási díj iránti igénye megalapozott, azt az alperes is elfogadta.

[16] A második időszak hónapjai kapcsán – az első időszakra vonatkozóan tett megállapításokon túl – az előzményi peres eljárásban felvett tanúvallomások és előadott alperesi nyilatkozat, a felperes nyilatkozata, valamint a tényleges szolgálatteljesítési napok alapján értékelte, hogy a felperes az ügyeletesi feladatokat folyamatosan, napi szinten, nagyjából 25-30 perc időtartamban végezte; a nyelvi képzés ellenére nem volt olyan hónap, amikor többletfeladatot nem látott el, ezért az első időszakhoz képest ugyancsak a törvényi minimummal, 50%-kal megemelt, 100%-os mértékkel egyező felperesi igényt az ezen időszak hónapjaiban ellátott többletfeladatokkal arányban állónak tartotta.

[17] A harmadik időszakra nézve – az első és második időszakra vonatkozó megállapításai mellett – az előzményi peres eljárásban felvett tanúvallomások és az alperes által csatolt szolgálattervezet, valamint a tényleges szolgálatteljesítési napok alapján figyelembe vette, hogy a felperes a nagy mennyiségű határrendészeti koordinátori, írnoki feladatokat folyamatosan, napi rendszerességgel, 12 órás szolgálatot kiteve látta el; a nyelvi képzés ellenére nem volt olyan hónap, amikor többletfeladatot nem látott el. Rögzítette, hogy

a felperes 2019. évtől nem vett részt nyelvi képzésen, így a tényleges szolgálati napok száma megegyezett az elrendelt szolgálati napok számával. Mindezekre figyelemmel az előző időszakhoz képest további 50%-kal megemelt, 150%-os megbízási díj mérték az időszak összes hónapjában ellátott többletfeladatokkal ugyancsak arányban áll.

[18] Kiemelte, hogy a perbeli esetben az egymást követő három időszakba tartozó hónapok tekintetében az időszakonként 50%-kal emelkedő megbízási díj mértékének meghatározásakor nem a többletfeladatok több munkakörbe tartozását, hanem a folyamatosan bővülő feladatkörökre figyelemmel a munka bonyolultságát, gyakoriságát, az eredeti munkakörhöz viszonyított időigényét értékelte, amely szempontok alapján a felperesi igényt megalapozottnak és arányosnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[19] Az alperes fellebbezésében a Hszt. 71. §-ára, a BMr-re és a Kúria Kfv.VII.37.732/2020/5. számú ítéletére hivatkozással az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a megállapított megbízási díj százalékos mértékének, összegének mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglaltaknak; a 2017. december 17. napját követő (második) időszaktól az illetményalap 100%-ában, a 2018. július 23. napját követő (harmadik) időszaktól annak 150%-ában megállapított megbízási díj eltúlzott mértékű. Védirati érveit megismételve hangsúlyozta, hogy a felperes 2018-ban szolgálati idejének jelentős részét képzésen, nyelvtanfolyamon töltötte, ami alatt többletfeladatot nem végzett. Referensi tevékenysége során a megjelölt feladatmennyiség mindig több személyre hárult, tekintve, hogy ugyanazon feladatok ellátására általában 2-3 hivatásos személy áll rendelkezésre. A tisztí besorolású személyek helyettesítését a felperes jellemzően nem napi, hanem – általános jelleggel – havi szinten látta el, csökkenő mértékben. A felettes helyett történő – egy gomb lenyomásával járó – aláírásra csak előzetes előjárói egyeztetést követően kerülhetett sor, amely kötelezettség elmulasztása a szolgálatteljesítésre vonatkozó szabályok megsértését jelentené.

[20] Tekintve, hogy a felperes alapfeladatát a hatósági döntések előkészítése, meghozatala jelentette, amely tevékenységre általában napokig nem került sor; a feladatai, felelőssége nem bővültek. Szolgálati alatt minden esetben elérhető volt döntésre, konzultációra, irányításra jogosult felelős vezető, amit a perben csatolt jelentések és a meghallgatott tanúk vallomásai igazolnak. E feladatok súlya és gyakorisága ezért nem jelentős.

[21] Az ügyeletesi feladatok súlya és gyakorisága a felperes és a tanúk nyilatkozataira figyelemmel szintén nem tekinthető jelentősnek.

[22] A felperes migrációval kapcsolatos ügyintézési kötelezettsége a beosztásához tartozó alapfeladat, ezzel kapcsolatos adminisztrációs, jelentéstételi feladatai korábban is voltak, ezért a kizárólag adattartalmában módosult határrendészeti koordinátori, írnoki feladatok nagy leterheltséget nem jelenthettek a számára, illetve a 12 órás szolgálatot sem tehették ki, mert ez esetben egyéb feladatait el sem tudta volna látni.

[23] A megbízási díj megállapítása során mérlegelési szempont a többletmunka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye és gyakorisága, a többlettudás szükségessége, a többletfelelősség. A felperes többletfeladatainak súlya és gyakorisága alapján – az általa hivatkozott kúriai ítéletre figyelemmel – téves a különböző beosztási feladatok 50-50-50%-os mértékű meghatározása; ehelyett az ellátott feladatokat összességében, egységesen kell kezelni. A 100%-os, illetve 150%-os mérték nem áll arányban a ténylegesen végzett feladatokkal, túlzott mértékű, nem a felperes szolgálatvezénylésén, konkrét munkavégzésén, és ezen feladatok szolgálatait alatti ellátásának időtartamán alapul.

[24] A felperes fellebbezési ellenkérelmében elsődlegesen a fellebbezés – elektronikus ügyintézési szabályok megsértése miatti – visszautasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében kizárólag anyagi jogi jogsértést, a Hszt. 71. §-át jelölte meg, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és bizonyítékértékelést konkrét jogszabálysértésre hivatkozással nem támadta. Ebből következően a fellebbezés korlátaira figyelemmel csak az vizsgálható, hogy a jogszabálysértéssel nem támadott tényállás mellett az elsőfokú bíróság ítélete a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába és (5) bekezdésébe ütközik-e; mely jogalap kérdésében azonban a Kúria a közbenső ítéletében már döntést hozott. A tényállás több tanú azonos tartalmú vallomását és kimutatásokon alapszik; az alperes állításával szemben a hivatkozott képzések, nyelvtanfolyamok ellenére a perrel érintett összes hónapban dolgozott, többletfeladatait folyamatosan és rendszeresen végezte.

[25] Az alperes az összecszerűség mérséklése körében előadottakat jogszabályi indokkal nem támasztotta alá, nem jelölte meg, hogy a Hszt. és a BMr. melyik feltételének okszerűtlen és jogszerűtlen vizsgálatát, értékelését rója az elsőfokú bíróság terhére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[26] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[27] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között, a Kúria közbenső ítéletében foglalt útmutatásra is figyelemmel vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a közbenső ítélet iránymutatásának eleget tett, a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megfelelően, a többletfeladatok felmerülésére alapítottan három elkülönült időszakot meghatározva, és ezeken belül a keresettel érintett hónapokban ellátott többletfeladatok mértékét vizsgálva és értékelve helyesen rendelkezett a megbízási díj mértékéről, összegéről.

[28] Előjáróban kiemeli az ítéltábla, hogy fellebbezésének felperes által hivatkozott alaki hiányosságait az alperes az ítéltábla Kp. 104. § (1) bekezdése szerinti felhívására pótolta, ezért az elektronikus ügyintézés szabályaira tekintettel a fellebbezés visszautasításának nem volt helye.

[29] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében – az első időszaktól jelentkező helyettesítési feladatok körében előadott érveire figyelemmel – teljes egészében vitatta az elsőfokú ítéletet, azonban kizárólag a törvényszék által meghatározott második és harmadik időszak tekintetében hivatkozott a megbízási díj túlzott mértékére; és a megítélt megbízási díj százalékos mértékének, összegének mérséklését az általa megállapítani javasolt összeget tartalmazó határozott fellebbezési kérelem előterjesztése nélkül indítványozta. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként kizárólag a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezést jelölte meg, a törvényszék tényállás megállapítását, bizonyítékértékelését és mérlegelési tevékenységét eljárásjogi jogszabálysértés megjelölése útján nem támadta. A fellebbezés korlátaira, valamint a jogalap tekintetében hozott közbenső ítéletre figyelemmel ezért a jelen fellebbezési eljárás tárgyát kizárólag az képezte, hogy a megbízási díj mértékének az elsőfokú bíróság általi, a perbeli első, második és harmadik időszak hónapjai vonatkozásában az illetményalap 50%-ában, 100%-ában, illetve 150%-ában történő megállapítása megfelel-e a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezésnek.

[30] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazása tárgyában kiforrott ítélkezési gyakorlat (pl. a Kúria Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.40.283/2020/4. és Kf.VII.39.549/2021/4. számú határozatai) szerint a megbízási díj 50 - 200% közötti mértékének meghatározása szabályszerű munkáltatói eljárás esetén a munkáltatói jogkör gyakorlójának mérlegelési jogkörébe tartozik. Abban az esetben, ha a munkáltató a többletfeladatok ellátásáért nem határoz meg díjazást, az azzal összefüggésben indított perben a megbízási díj mértékének megállapítása a jogszabály által meghatározott keretek között – az eset valamennyi körülményének mérlegelésével – a bíróság feladata. Amennyiben tehát az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sérti meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépi túl, önmagában az a körülmény, hogy a bizonyítékértékelési és mérlegelési tevékenységének eredményével, a mérlegelés szempontjaival az alperes nem ért egyet, nem támasztja alá a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megsértését.

[31] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített tényálláson alapuló megállapításaitól eltérő állításokat fogalmazott meg, anélkül azonban, hogy ezen releváns tényállást, vagy a törvényszék bizonyítékértékelési és mérlegelési tevékenységét, illetve az általa alkalmazott mérlegelési szempontokat eljárásjogi jogszabálysértést megjelölve és arra vonatkozó indokolással alátámasztva vitatta volna. Saját állításait az elsőfokú ítéletben szereplő megállapításokkal nem vetette össze, nem ütköztette, nem fejtette ki, hogy a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok elsőfokú bíróság általi értékelésével és az ítéletben meghatározott mérlegelési szempontokkal szemben miért az általa előadott értékelés és mérlegelési szempontok helytállóak. Fellebbezésében – saját mérlegelése jogszerűségéhez, egyben a törvényszék mérlegelése jogszerűségének megdöntéséhez – nem az általa jelentősnek tekintett (már a védiratában is részletezett) mérlegelési szempontokat kellett volna megismételnie, hanem azt kellett volna kimunkálnia, hogy ezek értékelése során az elsőfokú

bíróság hol és miért vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más (általa konkrétan meg nem határozott) összecszerűségi eredményre vezettek volna. Ezen mulasztása következtében a másodfokú bíróság a fellebbezés korlátai között eljárva csak azt állapíthatta meg, hogy a fellebbezésben ismételten megfogalmazott állításaival a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmét nem tudta alátámasztani, az elsőfokú bíróság logikus, okszerű következtetéseit nem tudta cáfolni.

[32] Tekintettel arra, hogy a megbízási díj jogalapja a Kúria közbenső ítéletével végérvényesen eldőlt, a felperes mindenképpen jogosulttá vált megbízási díjra, melynek összegét az elsőfokú bíróság a perrel érintett első – 2017. január 1. és 2017. december 16. közötti – időszak hónapjaira nézve a törvényben előírt minimális, 50%-os mérték alapján állapította meg. Ezen időszakkal kapcsolatosan az alperes akként állította a Hszt. 71. § (5) bekezdésének törvényszék általi megsértését és úgy kérte a megbízási díj összegének mérséklését, hogy annak túlzott mértékére nem is hivatkozott. Az e körben előadott – a helyettesítési feladatok általánosságban véve havi szintű felmerülésére, csökkenő mértékére és az azokkal járó kisebb felelősségre vonatkozó – okfejtése az előzőekben kifejtettek alapján nem volt alkalmas arra, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását eredményezze. A Fővárosi Ítéltábla ezért a perrel érintett első időszak hónapjaival összefüggésben megállapította, hogy a törvényszék a közbenső ítéletben foglaltakra – a megbízási díj jogalapjának fennálltára – figyelemmel az ezen időszakban jelentkező többletfeladatok értékelése alapján a törvény szerinti legalacsonyabb mértékben meghatározott megbízási díjjal nem sértette meg a Hszt. 71. § (5) bekezdését.

[33] Az alperes a második és harmadik időszak tekintetében a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelme mellett a megbízási díj mértékének eltúlzottságára is hivatkozott, és azzal érvelt, hogy a többletfeladatok súlya és gyakorisága nem volt jelentős.

[34] A Kp. 78. § (2) bekezdésére, továbbá a közbenső ítéletre és az alperesnek a 4.K.700.194/2022/6. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatára figyelemmel, amelyben elismerte, hogy a felperes a perrel érintett minden hónap tekintetében ellátta a megbízási díjra jogosító többletfeladatokat, a perben nem bírt jelentőséggel azon – az elsőfokú eljárásban is ismert és értékelt – körülmény, miszerint a felperes 2018-ban szolgálati ideje jelentős részét képzésen, tanfolyamon töltötte. Nem vitatott, hogy a felperes a perrel érintett második időszak túlnyomó részében képzés és nyelvtanfolyam mellett végezte a többletfeladatokat; ezen alperes által hivatkozott körülmény azonban csak egyetlen mérlegelési szempontot jelent a törvényszék által értékelt egyéb szempontok mellett, így a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelésének – a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megfelelő – eredményét vitássá nem teheti. Ezen kívül az alperes a teljes 2018. évre vonatkozó kimutatáson belül nem jelölte meg, hogy pontosan mely hónapokra és mennyiben tartotta túlzottnak a megbízási díj mértékét, ami ennél részletesebb vizsgálat lefolytatását nem tett lehetővé.

[35] A második időszakban jelentkező ügyeletési és a harmadik időszakban fellépő határrendészeti koordinátori feladatok tekintetében előadottakról ugyanez mondható el: annak

meghatározása során, hogy ezen napi rendszerességgel, 25-30 perc időtartamban, illetve a felperes beosztásába tartozó feladatokhoz képest módosult adattartalommal ellátott többletfeladatok a második és harmadik időszak hónapjai tekintetében milyen mértékű megbízási díjat indokolnak, a feladatok ellátásának a szolgálatteljesítési időhöz viszonyított csekély mértéke, illetőleg az azok végzésével az alperes állítása szerint járó kisebb leterheltség csak egy-egy mérlegelési szempont, amelynek a törvényszék által az adott időszakban értékelés alá vont összes szempont közül történő kiragadása és önálló vizsgálata nem alkalmas a bizonyítékok egyenként és összességében való mérlegelése eredményének alappal történő vitatására.

[36] A megbízási díj mértékének jogszerűsége körében a Fővárosi Ítéltábla nem találta relevánsnak azt sem, hogy a felperes a beosztása szerinti referensi feladatokat több, azonos beosztású személlyel együtt látta el, mivel a megbízási díj szempontjából a beosztásba nem tartozó többletfeladatokkal kapcsolatos tényezők értékelendők, a beosztásba tartozó feladatok jellemzői ugyanakkor mellékesek.

[37] Annak az alperes által hivatkozott körülménynek, mely szerint a határrendészeti koordinátori, írnoki feladatok lényegét tekintve azonosak a felperes beosztása szerinti feladatokkal, nem a megbízási díj mértéke, hanem a – közbenső ítélettel már eldöntött, így a fellebbezési eljárás tárgyát nem képező – jogalapja körében lehetett volna jelentősége, a mérték körében ezért a vizsgálat tárgyául nem szolgálhatott.

[38] A mérlegelés egyéb szempontjaira az alperes fellebbezésében nem hivatkozott, ezért a Fővárosi Ítéltábla további vizsgálatot e körben nem folytatott le (Kf.VII.39.550/2021/4.).

[39] Az alperes által felhívott kúriai határozattal összefüggésben az ítéltábla az alábbiakat emeli ki. Mindamellet, hogy a Kúria Kfv.VII.37.732/2020/5. számú ítéletében megállapítottak szerint a megbízási díjra való jogosultság jogalapját nem a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése, hanem a 288/B. §-a képezte, a hivatkozott ítélet [26] bekezdése azt rögzíti, hogy a mérlegelés egyik – és nem kizárólagos – szempontja lehet az adott többletfeladat több munkakörbe tartozása. Az elsőfokú bíróság ezen elvet nem sértette meg, mivel a perbeli esetben a megbízási díj mértékének meghatározásakor nem kizárólag ezen körülményre volt figyelemmel, hanem – a Kúria fenti ítéletében foglalt további feltételnek maradéktalanul megfelelően – valamennyi szempontot összességében mérlegelt, és a rendvédelmi alkalmazott által elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva döntött arról, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatok milyen mértékű megbízási díjat vonnak maguk után. Az irányadó tényállás szerint rögzített tény, hogy a felperes a többletfeladatokat minden hónapban és minden szolgálatakor a részidőszakok szerint egyre bővülő mértékben látta el. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a többletfeladatok súlya és gyakorisága alapján indokolt a részidőszakok szerinti 50%-os mértékű emelés.

[40] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság – a közbenső ítéletben előírt útmutatást szem előtt tartva – mérlegelési jogkörében eljárva a törvényi keretek között határozta meg a felperest megillető megbízási díj összegét, az annak mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezést nem sértette meg. Mérlegelése szempontjait világosan ismertette, részletes indokát adta annak, hogy a közbenső ítéletre figyelemmel miért különítette el a perbeli időszakot három eltérő részidőszakra, amelyeken belül külön-külön vizsgálta az egyes hónapokat magukban foglaló időszakok vonatkozásában a többletfeladatok gyakoriságát, jellegét és súlyát, s ennek alapján megalapozottan és okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a többletfeladatok időszakonkénti további bővülése megalapozta a minimális 50%-os mértékhez képest a jogszabály szerinti legalacsonyabb, további 50-50%-os emelkedést.

[41] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék ítéletében nem sértette meg a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezést, ezért az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[42] A másodfokú bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire és 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IMr.) 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg; ennek során a felperes által felszámított költség összegét az IMr. 3. § (5) bekezdése szerint a pertárgyérték IMr. 3. § (2) bekezdés a) pontjához igazodó 50%-os mértékét (39.133 forint) az IMr. 3. § (6) bekezdése alapján csekély összeggel megemelve a ténylegesen elvégzett kamarai jogtanácsosi tevékenységgel arányban állóra mérsékelte; szem előtt tartva az ügy bonyolultságát, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényét, valamint az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását.

[43] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[44] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[45] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. november 22.

dr. Rác Krisztina s.k.	dr. Antal Regina s.k.	dr. Robotka Imre s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró